

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.**F 65:****Forespørgsel til beskæftigelsesministeren [om arbejdsmiljøet].**

Af Bjarne Laustsen (S), Lene Garsdal (SF), Anders Samuelsen (RV) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 30/4 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 58:**Forespørgsel til udenrigsministeren:**

»Vil udenrigsministeren på baggrund af »Beretning til Folketinget om regeringens indsats i det internationale menneskerettighedsarbejde 2002« oplyse, hvordan regeringen vil bidrage til at sikre, at FN's kontrolmekanismer på menneskerettighedsområdet på forsvarlig vis kan varetage deres opgaver nu og i fremtiden, og hvordan den vil sikre, at FN's menneskerettighedskonventioner – civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder – implementeres og styrkes i den danske ulandsbistand?«

Af Margrete Auken (SF) og Aage Frandsen (SF). (Forespørgslen anmeldt 3/4 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/4 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 8. maj 2003.

Begrundelse**Margrete Auken (SF):**

Danmark som foregangsland!

Selv om nogle af os har haft det lidt ondt med denne parole i de år, hvor der er skåret dramatisk ned på vores bistand, gælder den jo trods alt stadig væk, og at der er opbakning til den i Udenrigsministeriet, kan der vist heller ikke herske megen tvivl om. Men skal den holde, må vi ikke holde op med at være over og være efter hinanden. Der skal konstant være diskussion om, hvordan vores bistand kan være mest effektiv og leve bedst op til de principper og værdier, vi sætter i højsædet.

Der er i hvert fald to centrale områder, der er grund til at rette det undersøgende blik imod. Tager vi de sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder tilstrækkelig seriøst i vores bistand? Når Danmark trækker sig ud af Zimbabwe, fordi der så åbenlyst er problemer med god regeringsførelse og de politiske rettigheder, hvordan undgår vi så, at vi samtidig fratager store dele af befolkningen den bistand, der skulle sikre dem adgang til grundlæggende fornødenheder? Malawi og Eritrea er de to andre besværlige eksempler på dette dilemma, og vi vil gerne vide noget om, hvad regeringen vil gøre, for at også disse sociale og økonomiske rettigheder tilgodeses i kampen for menneskerettighederne.

Det andet problem er sikringen af overvågningen fra Genève. En del tyder på, at de helt nødvendige centrale overvågnings- og kontrolmekanismer i øjeblikket svækkes til fordel for en decentraliseringspolitik, der især fokuserer på teknisk bistand lokalt i udviklingslandene. At teknisk bistand er absolut nødvendig, vil jeg ikke betvivle, men den kan også gennemføres af andre FN-organisationer som f.eks. UNDP og FN's medlemslande i samarbejde med bilaterale donorer, hvorimod disse organisationer ikke kan varetage Højkommissariatets rolle.

Udviklingen er bekymrende, for uden denne centrale virksomhed bliver den lokale indsats for tilfældig og kontinuitetssvag og dermed alt for let ineffektiv.

Vi ser frem til at høre ministerens svar.

Kl. 15.10